

maal. Lovforslaget fremtræder nu — som Ministeren ogsaa har gjort opmærksom paa — omtrent i samme Skikkelse som det tilsvarende i Fjor, kun med den Forandring, at der ydes tre Fjerdedele — altsaa den sædvanlige Refusion — fra Forsørgelseskommunen, hvilket ikke var Tilfældet sidste Aar. Jeg vil straks sige, at jeg tror, det er en heldig Forandring, Forslaget har faaet i det andet høje Ting, ikke særlig, fordi Staten sparer de Millioner, der her er Tale om, den kan spare, men fordi jeg tror, at Forslaget i den nuværende Skikkelse vil virke bedre efter sin Hensigt. Det muliggør, at Aldersrentenyderne kan skaffe sig det nødvendige Brændsel, for saa vidt de ikke har skaffet sig det i Forvejen, idet der ved Hjælpens Tildeling tages Hensyn til den tilstedeværende Ulighed med Hensyn til Trang. Saaledes som Forslaget nu foreligger, giver det Kommunalbestyrelserne Frihed til indenfor det fastsatte Beløbs Grænser at yde de gamle Brændselshjælp i natura eller paa anden Maade.

Jeg tror, at Kommunalbestyrelserne baade kan og vil løse denne Opgave uden at behøve at gøres pligtige til det, og dette finder jeg bekræftet i den Statistik, som foreligger om Benyttelsen af sidste Aars Brændselslov. Af Forhandlingerne i Folketinget ser jeg nok, at denne Statistik af Socialdemokraternes Ordfører — for Resten ogsaa af den højtærede Indenrigsminister — er blevet brugt som Udgangspunkt for en Agitation mod de 123 Kommuner, som ikke har benyttet Brændselsloven, men dette beror paa en Misforstaaelse og indeholder altsaa en uberettiget Kritik af de paagældende Kommuner. Det gælder nemlig, og navnlig paa Landet, at der endnu er mange gamle, som forskaffer sig det nødvendige Brændsel, inden Vinteren kommer. Desuden er der en Bestemmelse — den gælder ganske vist kun for Landkommunerne — om, at Kommunerne kan yde nogen Hjælp til Hjemkørsel af Brændsel i Henhold til Aldersrentelovens § 10, som bibeholder de gamle Bestemmelser om Sognekørsel m. m., og denne Ret tror jeg er benyttet i en Del Landkommuner. Disse har altsaa ingen Brug haft for Loven og antagelig heller ikke haft Ret til at benytte Loven. Jeg finder altsaa, at det er meget let forklarligt, at der af Landets 1353 Kommuner er 123, som ikke har haft Brug for Brændselsloven. Det er meget muligt, at der blandt disse 123 er en Del, som har vist større Humanitet overfor de gamle ved at yde dem Hjælp i Henhold til Aldersrentelovens

§ 10 uden at afvente Brændselslovens Vedtagelse. Endelig maa vi ikke glemme, at der ogsaa blandt Aldersrentenyderne i Modsætning til, hvad Forholdet var med Hensyn til de alderdomsunderstøttede, findes en Del, som slet ikke er saa helt daarligt stillet i Forhold til andre Samfundsborgere, som ikke er Aldersrentenydere. Naar vi tager disse Ting i Betragtning, mener jeg, at det fuldt ud kan forklares, at ikke alle Kommuner har haft Brug for Loven, og de samme Forhold gør, at jeg tror, at Lovens Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne har frie Hænder til at yde Brændselshjælp, hvor de mener det nødvendigt, vil virke heldigt.

Da nu Lovforslaget er vedtaget i Folketinget, forudsætter jeg, at det vil blive vedtaget i Landstinget omtrent i samme Skikkelse. Jeg for min Del kan ikke tjene den højtærede Indenrigsminister i at anbefale, at der foretages Ændringer i den Retning, som han antydede. Men da der er Udsigt til, at Lovforslaget kan vedtages i den foreliggende Skikkelse, finder jeg ingen Grund til at fordybe mig i de Betæneligheder, som efter min Mening vilde være forbundet med at vedtage Lovforslaget saaledes, som det var fremsat i Folketinget. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger her.

Carl Jensen: Det foreliggende Lovforslag er jo ret nøje overensstemmende med det Lovforslag, der vedtoges i sidste ordentlige Samling. Dog er der den Ændring, at Forsørgelseskommunerne skal refundere Opholdskommunen $\frac{3}{4}$ af dens Udgifter, medens Statens Refusion bliver den samme som efter det sidst vedtagne Lovforslag, nemlig $\frac{1}{4}$ eller højst 500 000 Kr. Da vi sidst behandlede dette Lovforslag, udtalte Venstres ærede Ordfører, det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Olga Knudsen), at Grunden til, at Lovforslaget laa paa Rigsdagens Bord, var den, at flere Kommuner havde henvendt sig til Indenrigsministeriet med Anmodning om at faa Ret til at yde en saadan Brændselshjælp til de gamle; man stod i Begreb med at gaa over fra Alderdomsunderstøttelsesloven til Aldersrenteloven, og de gamle havde derfor ikke, sagde den ærede Ordfører for Venstre, forstaaet, at de selv skulde skaffe sig Brændsel. Meningen var med andre Ord, at det var sidste Gang, der skulde ydes Brændselshjælp til de gamle. Nu er der jo imidlertid sket det, at Rigsdagsvalgene har forandret Situationen, og dette